

Felsőkrisztina

XX. évfolyam 4. szám

2017. VENI SANCTE

Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9., telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 1/28 és este 6 órakor

Vásárnap reggel 1/28, 9, 1/211, 12, este 6 és 7 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken

délelőtt 9–12, délután 1/25–1/26-ig

Tanévkezdésre

Valamiképpen nemcsak a diákoknak, a felnőtteknek is részre tagolja az életét a tanévkezdés és a Te Deum, a nyári vakáció. Most egy új tanévet kezdünk. A legkisebbek, akik először mennek iskolába a legnagyobb izgalommal, a gimnazisták-egyetemisták olykor ímmel-ámmal, kötelességből. Kihat ez a szülőkre, nagyszülőkre is, és megmozgatja az egész családot.

A tanévkezdő ünnepélyes szentmisében (a pannonhalmi bencések szerkesztésében) a következő misekönyörgés (oratio, collecta) hangzik el: *„Istenünk, a te Fiad Jézus Krisztus az a búzaszem, aki értünk meghalt. Mi az ő halálából élünk. Vedd el tőlünk az attól való félelmet, hogy feleslegesek vagyunk. Segíts minket Szentlelked erejével, hogy állandóan kutassuk az igazságot, tanuljuk a világ törvényeit és gyakoroljunk jót tenni egymással, hogy ne hiábavalóan éljünk, hanem örök életre szóló gyümölcsöt hozzunk Jézus Krisztusban, aki a Szentlélekkel egységben veled él és uralkodik, mindörökkön-örökké.”*

Nagyon szép és tartalmas ez a könyörgés. Tanítás-tanulás-nevelés tapasztalatából fakad. Minden benne van, amit a mai ember tanév kezdetén kérhet (és ez érvényes a már végzettekre, az idősekre is):

1. búzaszemként eltűnni...,
2. reményre kapni: nem vagyunk feleslegesek...,
3. az igazság szüntelen kutatása a Szentlélek világosságával...,
4. ne éljünk hiába, hanem gyümölcsstermően!

Mindezt Jézus Krisztus által kérjük a mennyei Atyától.

Fiatalnak-idősnek nagy szüksége van a türelemre, a kitartásra, az alázatra, ezek nélkül az erények nélkül nem haladhatunk előre! Nem adhatjuk fel egy hónap múlva, nem iratkozhatunk át egy

másik iskolába, nem léphetünk át egy másik családba, nem törölhetjük ki a tudatunkból az istengyermekséget, az egyházhoz való tartozást, a nemzettudatot, a felelősséget, a jövőért való aggodást. Ha mindezek bennünk vannak, akkor végigküzdjük a most induló tanévet, és az Úr Isten gondoskodik arról, hogy a mag, amit elvetettünk, kikeljen és sokszoros termést hozzon!

Régi Veni Sancték jutnak az eszembe. A pap piros színű miseruhában (a Szentlélek színe a tűzpiros), a ministránsok piros gallérral vették körül az oltárt. Felzúgott a „Jöjj, Szentlélek, Úristen...” kezdetű ismert énekünk, annak is a második versszaka, ami engem nagyon megragadott: „Jöjj el, árvák gyámola...” – merthogy kicsit árvának, gyengének, erőtlennek éreztük magunkat. Azután „szívünk orvosa” valóban kiosztotta kincseit, eljött titokzatosan, láthatatlanul, megsokszorozta az erőnket, végigkísért a nehéz hónapokon és hipp-hopp máris elérkezett a következő június... Az ember minél idősebb, annál jobban repül az idő.

Azt kérjük, Urunk, *„vedd el tőlünk az attól való félelmet, hogy feleslegesek vagyunk. Segíts minket Szentlelked erejével”* – a 2017/2018-as tanév során!

Pákozdi István atya

Krónika

„Urunk, Istenünk! Az évszázadok során megtapasztalhattuk, hogy a világ, amely sokszor nem a népek hazájának, hanem a nemzetek küzdőterének tűnik, nem siet segítségünkre a bajban. Csak a magunk erejében, tudásában, hősiességében és Istenhez szóló imáinkban bízhatunk. Hozzád imádkozunk, hogy országunk vezetői Szent István király lelkületével szolgálják hazánkat. Segíts, hogy magyar nemzetünk minden tagja a földi haza építése közben az égi haza felé is törekedjen!”

Horváth István Sándor: Szívem első gondolata

*

Úrnapiján, június 18-án áldotta meg Erdő Péter bíboros úr az elkészült közösségi házunkat. Az ünnepi szentmisén jelen volt Alberto Bottari de Castello apostoli nuncius, Soltész Miklós államtitkár úr, Pokorni Zoltán polgármester, Fonti Krisztina és Kovács Lajos alpolgármesterek, továbbá a környező plébániák papjai (már akik szabaddá tudták tenni magukat).

Az ünnephez kapcsolódóan Bíboros úr kiemelte, hogy az Eucharisziában kegyelmet, erőt kapunk, hogy a világ felé tudjuk azt sugározni. E feladathoz eszközöket is kapunk. Ilyen az új közösségi ház is.

A házavatón Soltész Miklós államtitkár arról beszélt, hogy miként a házasságtörő asszony esetében, úgy az épület történetében is megtalálható minden emberi gyarlóság, de a közösség építő ereje is.

Pokorni Zoltán polgármester a kerület templomainak történetéről szólt.

Márton atya megköszönve a

hívek és az adományozók nagylelkű támogatását emléklapetteket adott át a tervezőknek, és az építkezésben résztvevőknek. Az ünnepen az is kiderült, hogy az új ház nem is olyan nagy, ha mind együtt vagyunk.

(fotó: Magyar Kurír)

*

Szent István napján az ünnepi szentmisét Erdő Péter bíboros úr mutatta be a Szent István-bazilikánál. A homíliát Veres András győri püspök úr tartotta, a tőle megszokott magas színvonalú, mély igazságokat elénk-tárho beszédében. (érdemes elolvasni lásd Magyar Kurír). Emlékeztetett arra, hogy nem mindegy, milyen alapokra építjük életünket, és melyik úton haladunk. "Óriási felelősség nehezedik most minden keresztény ember vállára: legyenek akár egyháziak, akár világiak... Ezért arra kérem és bátorítom minden keresztény testvéremet, hogy mi, az Egyház tagjai, bátor őszinteséggel vizsgáljuk meg saját felelősségünket! Vajon mi vezetett Európa-szerte a hit és a vallásosság gyengüléséhez? Milyen felelősség terhel engem abban, hogy az evangéliumi értékrend háttérbe, vagy teljesen kiszorult a családi életünkből és a mindennapi társadalmi életből? Szent II. János Pál pápa szerint: "Egy olyan hit, amelyik nem válik kultúrává, rosszul megélt és rosszul továbbadott hit."Langyos keresztények pedig nem tudnak meggyőző erővel tanúságot tenni az evangéliumról, és másokat Krisztus követésére hívni. ...Kérjük Szent István királyt, segítsen bennünket, mai magyarokat, megújulni a hitben, az Egyház- és hazaszeretletben!" Beszédét Csánád Béla: Hol vagy István király? c. verséből vett idézettel zárta: "Támadj fel újra bennünk, Krisztusunk,/Kinek országát százszor megtagadták./És lesz még ünnep, százezer szebb ünnep,/És boldog nép, mely ünnepelni tud,/Ha veled küzdünk és veled maradunk."

*

Szeptembertől, miután a nyaralás és a táborkok „fáradalmait” kipihentük, ismét megindulnak közösségeink foglalkozásai. Figyeljük a hirdetések és kapcsolódjunk be a programokba! Megkezdődik felkészülésünk a 2020-as Eucharisztikus Kongresszusra is.

*

Folytatódik a közösségi ház beruházása is. Bár a ház már kész, de még sok a tennivaló. (lásd cikkünket).

*

Az idei Szent László Emlékévben mi is megemlékezünk a szent királyról. Péter atya november második felében autóbuzosos zarándoklatot szervez Győrbe, ahol a felújított székesegyházban róhatjuk le tiszteletünket Szent László ereklyéje előtt.

*

Bizonyára sokan szerették Kálmán Józsi atyát, és sajnáltuk, amikor elhelyezték. A nyári személyi változások során közelebb került hozzánk, mert a Bíboros úr a budapesti Külső-Ferencvárosi Szent Kereszt Plébánia (Ecséri út) plébánosává nevezte ki. Kísérjük imáinkkal az új helyen is szolgálatát!

*

„Mária, égi édesanyánk! Isten azzal jutalmazta meg engedelmességedet, hogy felvett a mennybe. Mennybevételeid erőt ad, hogy földi életünket a nehézségek, a gondok, a szenvedések és küzdelmek ellenére se tekintsük hiábavaló szélmalomharcnak, hanem azzal a reménnyel törekedjünk a mennyország felé, hogy oda valóban eljuthatunk. Tisztelettel, alázattal és gyermeki bizalommal kérjük közbenjárásodat önmagunkért, családjunkért és magyar hazánkért. Segíts minket, hogy életünk beteljesedjen azáltal, hogy eljutunk az örök életre!”

Horváth István Sándor: Szívem első gondolata

Béres György

Miért szeretem a katolikus egyházat?

1. Szeretem, mert katolikus = egyetemes

A szent apostoli hagyomány és a Szentírás alapján áll. Nem minden tagja példakép, de senki sem írta át eddig sem a Szentírást, sem a szent hagyományt.

2. Megőrizte a szent hagyományt = konzervatív

Csak a külső forma változott az évezredek folyamán. Örök értéket közvetít és értékőrző. Megmutatja a lélek boldogságának örök útját.

3. Utat mutat

Nincs elrontott élethelyzet, mindig lehet újrakezdés. Szeretem a szentgyónást! A Jóisten mindenkinek meg akar bocsátani! Nekem csak a saját őszinte erőmet kell ehhez felajánlani.

4. Szeretem a templomot, a szentmisét

Jézus itt van közöttünk, akik összejöttünk az ő nevében! Jézus lelki táplálékot ad. Jó betérni egy-egy imára. Sokan imádkoznak értem is.

5. Sok példaképünk van, a szentek

Szeretem a szentek tiszteletének azt a módját, ahogy azt ma gyakorolja a katolikus egyház: ahogy rájuk mutatunk, mint Krisztus hiteles követőire... életük vonzóerő.

6. Szeretem a pápát

Tudom, hogy voltak méltatlan életű pápák is a történelemben. Minden hivatásban voltak, vannak méltatlan emberek... De kb. 130 év óta, mióta nincs pápai állam és a pápáknak nincs világi hatalma, azóta óriási az erkölcsi tekintélyük és csak szent életű pápák vannak!

7. Anyaszentegyháznak hívjuk

Mint egy nagycsalád, otthonom van benne. Lelki békét, nyugalmat ad. Büszke vagyok erre a családra, a sok szent elődre.

8. Szeretem, mert szent

A tagjai között voltak és vannak bűnösök. Nem ők a példaképek. Miattuk egy sort sem írtunk át, hagytunk el a Tízparancsolatból. A Lélek élteti a jó úton.

9. Új eszközöket használ

Ahhoz, hogy a régi üzenetet megértsem, új eszközöket is használ a katolikus egyház. A médiában, a világhálón, de a templomi zenében is. A hívő ember kereső: ezért a tudományban, a haladásban az egyház mindig az élen jár.

10. Szeretem, mert szidják

Jézust is szidták, mindenféle rosszat fogtak rá: keresztre is feszítették. Ha nem szidnák, nem rágalmaznák, az azt jelentené, hogy ma megalkuvó.

Hogyan tovább, Községi Ház?

A június 18-i „házszentelő” után egy hónappal elkészült az urnatemető külső burkolása is. Ezzel befejeződött az építkezés első üteme – igaz, hibánkon kívüli okok miatt egyéves csúszással. Amint azt korábbi beszámolóinkban is írtuk, a beruházást eredendően két ütemben terveztük megvalósítani. Ennek elsősorban anyagi okai voltak, mert a kezdésnél még nem állt rendelkezésünkre az építkezés teljes fedezete. Így az első ütemben magát az épületet akartuk megépíteni, és a második ütemben a környezetet kialakítani úgy, ahogy az a látványterven is látszik.

Akik az avató ünnepségre eljöttek, bejárhatták az épületet, a különböző termeket és kiszolgáló helyiségeket. Amit nem láthattak – a beruházás igen költséges eleme – az az álmennyezet takarta légtechnika és fűtésrendszer. Ezúton is köszönjük a tervező Müller Ferencnek, a lebonyolító Venekei Katalinnak, a képviselőtestület műszaki-gazdasági vezetőjének, Horváth Lászlóné Annának, de mindenekelőtt Márton atyának a rengeteg munkát, a sok álmatlan éjszakát, konfliktustűrést, melyet az építkezés jelentett. *És ugyanígy köszönet illeti Béres György elnök urat is fáradhatatlan tevékenységéért és a folyamatos tájékoztatás biztosításáért. (a szerk. megjegyzése).*

Bár az ünnepségen Márton atya szólt az anyagiakról, mégis jó, ha a hívek látják, miből gazdálkodtunk és „mi került ezen ennyibe?”

1998-ban vásároltuk vissza az épületet, melynek visszavásárlási költsége **240 millió forint** volt. Ezt az akkori gyűjtésből, valamint a Főegyházmege jelentős kölcsönéből fizettük ki. Az adósságot fokozatosan, a megadott határidő előtt visszafizettük szintén a hívek adományából.

Az épület bontási költségeire első ütemben kifizettünk **45 millió forintot**.

A tervezés, az I. ütem kivitelezése, a lebonyolítás és egyéb járulékos költségek **310 millió forint** kiadást jelentettek.

Tehát **az eddigi költségünk összesen: 595-600 millió forint.**

Miből fedeztük mindezt?

Az épület visszavásárlásához a Magyarok Nagyasszonya Társaságtól 36 millió forintot kaptunk.

A bontáshoz és az I. ütem kivitelezéséhez

központi költségvetési forrásból az EMMI-től 44,2 millió forintot,

a Polgármesteri Hivataltól 30 millió forintot,

egy kedves jótévőnkől, Tóth nénitől 5 millió forintot,

a Gyertyaláng Alapítványtól 3 millió forintot kaptunk.

A többi pénz a hívek, jótévkö nyagylelkű adományából, az urnahelyekből származó bevételekből, az egyházi adóból, a plébániára hagyott örökségekből jött össze. Újra és újra hálás köszönet érte minden adakozónak. Nélkülük ma már kaszinó vagy szálloda lenne ezen a helyen.

Többen megkérdezték már, hogy most hogyan tovább?

Az I. ütemben tehát elkészült az épület, de a környezet rendezése, a berendezések – ideértve a technikai berendezéseket is - beszerzése még hátra van. **Ehhez az Emberi Erőforrások Minisztériuma biztosít a Főegyházmege részére 100 millió forintot.** Számításaink szerint az összeg nem lesz teljesen elegendő a még hátralevő munkákra illetve beszerzésekre, ezért további erőfeszítéseket kell tennie a plébániai közösségnek, hogy az épület be tudja tölteni a funkcióját.

A II. ütem kivitelezésére (beton támfalak, kert) elindult a közbeszerzési eljárás. 5 céget keresett meg a Főegyházmegye. Jelenleg az ajánlatadási fázisban vagyunk. A kivitelező kiválasztását, és a munka elvégztetését a Főegyházmegye végzi. Legfrissebb információink szerint a pályázati eljárás eredménytelen lett, ezért új eljárást írnak ki. Így, sajnos, terveinktől eltérően a ház külső környezetének munkái az idén már biztosan nem készülnek el. A teljes munkára nem lesz elegendő a Főegyházmegyénél levő összeg, a Plébániának mintegy 10-15 millió forintot hozzá kell tennie.

A berendezésekre rendelkezésre álló központi költségvetésből származó keret szintén a Főegyházmegyénél van. Ennek a felhasználása is a közbeszerzési törvény hatálya alá tartozik. Úgy látjuk, hogy a beépített szekrények, bútorok kivitelezését kell közbeszerzési eljárás alá vonni, az informatikai, audiovizuális eszközök, az asztalok, székek beszerzésénél nem kell ezt az eljárást alkalmaznunk. Itt is mintegy 10-15 millió forint plébániai plusz költséggel kell számolnunk.

A fentiekből látható, hogy a feladat nagyobbik részét elvégeztük, de még sok munka vár ránk, és még sok kiadásunk lesz. Ezért kérünk mindenkit, hogy az eddigi nagylelkű adakozásukat tartsák meg, hogy a lehető leghamarabb tényleges birtokba és használatba vehessük új közösségi házunkat.

Béres György

Ima a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért

Mennyei Atyánk, minden élet forrása!

Küldd el Szentlelkedet, hogy az önmagát értünk feláldozó

és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust felismerjük és egyre jobban szeressük!

Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk, orvosunk és békességünk.

Adj bátorságot, hogy az ő erejét és örömét elvigyük minden emberhez!

Add, hogy a készület ideje és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése egész hívő közösségünk,

fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon!

Ámen.

„Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt 87, 7)

Készülünk az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra

2017. június 18-án Erdő Péter bíboros, prímás körlevélben hirdette ki hivatalosan is, hogy Magyarország – pontosabban az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye – rendezi **2020-ban a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust**. Ez az esemény újabb lehetőséget ad arra, hogy a hívők megerősödjenek közösségekben megélt hitükben, a nem hívők találkozzanak a Krisztus tanítása szerint élők örömeivel, a Magyar Katolikus Egyház erősödjön a közös ügy sikeréért való összefogásban. A felkészülést a Budapesten született és a kaposfüredi plébániát az új megbízásért nehéz szívvel otthagató Fábry Kornél atya irányítja.

Miért kell már ilyen hamar elkezdni a felkészülést?

A lelki felkészülés idejét **három évre osztva** szemléljük az Eucharisztia hatását: az első év az **egyéni keresztény élet forrásáról** való elmélkedés, a második év az **Egyház életének forrásáról** szól, a harmadik a **világ életének forrását** jelentő tanítás átgondolása.

A gyakorlati tennivalók elvégzése is hosszabb időt vesz igénybe. Meg kell szervezni a több százezer embert megmozgató rendezvényeket, le kell foglalni a helyszíneket.

Kitűzött cél a plébániákon a szentmisék kegytárgyainak, a templomok belső díszítéseinek rendbehozatala, megújítása. Elkezdődik a szentmiséken énekelt dalok és szövegek áttekintése, rendszerezési munkája. Hitoktatók részére új filmek készülnek az Eucharisziáról, a szentségekről.

Milyen programok várhatók a Kongresszuson?

A **2020. szeptember 13-20.** közötti héten délelőttönként egyházi programok zajlanak majd, Esztergomban teológiai szimpózium lesz. Délutánonként városi kulturális programok várnak majd hívőket és nem hívő érdeklődőket. A nyitó és a záró szentmisén kívül lesz külön ifjúsági szentmise, fáklyás felvonulás. Közös elsőáldozásra hívják meg az abban az évben elsőáldozásra készülő gyermekeket az egész országból. Kísérőrendezvényként Budapest tíz helyszínén lesz ételosztás.

Hogyan segíthetünk, hogyan vehetünk részt a Kongresszus munkájában?

Az egyházközség, a Krisztus-test egy darabjának hűséges tagjaként először is szükséges felszítani a Vele való **rendszeres, személyes találkozás** vágyát, elővenni és **rendszeresen olvasni a Szentírást** és egyéni, valamint közös imádságban, **szentségimádásban átadva magunkat** a Lélek vezetésének bekapcsolódni az Atya újjáteremtő művébe. **Szentmisén** egyre figyelmebben, **aktívan jelen lenni** és rendszeresen szentáldozáshoz járulni.

Az egyházközség életének ünnepi és hétköznapi eseményeiben való aktív részvétel keresése, és **valamilyen** –

lehetőleg rendszeres – **munka vállalása, végzése**. A plébánia honlapján az egyes közösségek profilja is nyújthat ehhez inspirációt.

Az interneten, a www.iec2020.hu honlapon tájékozódhatunk a Kongresszus előkészületeiről, például az adorációs iskoláról, a kiírt zenei pályázatokról, vagy az idei Ars Sacra Fesztiválról, amiben templomunk kórusa is részt vesz a Kodály-hangversennyel.

A honlapon **ÖTLETLÁDA** is üzemel, ahová a szervezők szívesen várják a felkészülés idejére vonatkozó, valamint a Kongresszus hetének programjait, kivitelezésüket segítő ötleteket.

A Kongresszus hetében mintegy 4000 önkéntes munkájára számítanak. Valószínűleg szükség lesz segítségre az érkező külföldiek elszállásolásában is.

A Felsőkrisztinavárosi plébánia ún. *missziós küldöttei*, *Bartal Péter*, *Pályiné Palkovics Nóra* segítenek a helyi ötletek, javaslatok összegyűjtésében, életre keltésében. Ezek írásban és szóban is átadhatók a plébániai keddi szentségimádások alkalmával.

A plébániai újságban rendszeresen tervezünk hírt adni a helyi és központi előkészületek menetéről.

Bartal Péter, Pályiné Palkovics Nóra

Plébániai Tábor 2017

Bodajk

Idén is a nyár elejére, június végére szerveztük meg a plébániai tábort. Bodajkon, a Tölgyes Táborban már jártunk korábban, de az idén résztvevő 43 család közül nagyon sokan most voltak itt először. Összesen 147 fő résztvevőnk volt, ebből 19-en a voltak 3 év alattiak, de sok volt a „kicsi” (39) és a fiatal család.

A tábort követő visszajelzések alapján a legsikeresebb programok között a Gaja-szurdokban megvalósult kirándulást említették a résztvevők, de az ismerkedős programok és a borkóstoló is előkelő helyen szerepelt. A kicsiknek a „Babaklub”, a felnőtteknek a színvonalas előadások tették színessé a szombati tábort. Minden nap volt szentmise, velünk volt Péter atya, és Márton atya is meglátogatott bennünket.

Nagyon jó volt a táborban „együtt lenni”, és biztos vagyok benne, hogy ha a résztvevők szeptemberben összejárnak a templom körül, másképpen köszöntik majd egymást!

Tóth Zoltán

KERESZT

A tábor a plébániai hívők további közösségi erősödését szolgálta. A jelentkezők között voltak már eleve egymás ismerősei, de olyanok is, akik még csak épp látásból ismerték egymást.

Az ismerkedési est játékos bemutatkozásai, a kirándulás gyalogos léptei, és már a telekocsik is alkalmat adtak az újabb ismeretségek kibontakozására.

A kézműves foglalkozás is ezekhez hasonlóan az egymásra figyelést, az együtt végzett tevékenységet jelentette egy közös cél érdekében, mégpedig egy többnapos csoportos alkotás létrehozását. Jó érzés volt minden csatlakozónak, hogy ehhez ő is hozzátehetette a maga munkáját.

Ahogy Hernády Balázs emlegette: „A tábor nagy projektje a zöld kereszt”.

Célunk egy növényből szőtt kereszt volt, mint egy virággal, - hirdetve, hogy a természet körforgása is mutatja a megújuló élet lehetőségét, - tehát a kereszt rejti a feltámadást.

A természet kincseinek gyűjtögetésével a kirándulás alatt már a szövésszalainak szánt gallyak, kalászkok, virágok nagy része összejött.

A szerkezet tartószálai a tábor első óráiban felkerültek a nyitott ebédlő korlátjai közé Vörös Teri és Hernády Miklós lelkes közreműködésével. Ezek a függőleges szálak - mint az élet által felvetett kérdések - várták, hogy ki-ki beleszöjje élete egy kis darabját, vagyis a begyűjtött ágacskákat, a szorgosan összesodrott rafiát, vagy épp a színes virágok hosszú szárait. És óráról órára nőtt a kereszt. A vízszintes szárát hosszú ágak adták, és a gyerekek ötletes megoldásával vált tömörré.

A kereszt középpontját egy tizenkét tobozból álló koszorú emelte ki Mária csillagkoronájára és Jézus töviskoszorújára utalva. Az igazi megkoronázást egy lilium szirmlevelei hirdették, mivel a táborozók az utolsó percig gyűjtötték a keresztet ékesítő élővirágokat.

A fehérvárcturgói kastélykertben talált fekete fenyő kéregdarabkáiból lett a kereszt töve, és hirdetik a táborozó családok neveit. A fotókon eredeti friss állapotában megőriztük mindnyájan, és a hozzá fűződő közös perceink emléket is, hiszen az aláírással kis fakéregdarabkákra sorban felfigyeltek, és jöttek oda, ki ne maradjanak, hiszen együtt voltunk.

Minden közösségépítő program célja is ez lehet, egy szívvel-lélekkel egymással, egymásért és Isten dicsőségéért.

Megtapasztaltuk: a közös ALKOTÁS és a KERESZT összehozta a táborozókat.

Orient Enikő

A 2017. évi Plébániai Tábor

résztvevői

Egy volt ministráns visszaemlékezései a Felső-krisztinavárosi Plébánia hőskorára

A középső ministráns Gállfy Sándor - 1955-ben

Értékes és érdekes, sokak számára még ismerős nevet tartalmazó visszaemlékezést kaptunk **dr. Gállfy Sándor** tanár úrtól, templomunk egyik legrégebbi ministránsától. Ennek kapcsán is jelezzük, hogy nagyon várjuk, és szívesen fogadjuk visszaemlékezéseiket templomunk, egyházközségünk életének egy-egy eseményéről, időszakáról vagy olyan személyéről, akit jóemlékezetükben őriznek. Az írásokat az ujzag@felsokrisztina.net címre lehet elküldeni, vagy a kéziratot a sekrestyében lehet leadni. Ugyancsak örömmel fogadjuk, ha régi fényképeket bocsátanak rendelkezésünkre. A fényképeket archiválás után visszadjuk.

A tanár úr visszaemlékezését változtatás nélkül közöljük.
Lukách Krisztina

Katolikus családban nevelkedtem, és a négy elemi osztály elvégzése után az ötödik osztályt a kerületi Tanítóképző általános iskolájában kezdtem 1949 őszén, és ekkor kezdtem ministrálni a Felső-Krisztinavárosi templomban. A ministrálás szövege latinul volt, ami nekem tetszett, legtöbbször egyedül ministráltam. Minden hétköznap 6 órakor kezdődött a szentmise, a közelben, a Vércse utcában laktam, onnét jártam a templomba, sokszor nem egyedül, a Kálló esperes utcából jött velem a *Korének főtisztelendő úr*, menet közben beszélgettem velem, amit nagyon élveztem. A korai szentmisét általában ő mondta.

A későbbiekben az út egy részén *Kabar Sándor főtisztelendő úr* kísért, ő a Fürj utca középső részén lakott, a szüleit is jól ismertem, Mindszenty nagy tisztelői voltak. *Kabar főtisztelendő úr* mély lelkeségről tanúskodó tanácsaira odafigyeltem, és felfigyeltem arra, hogy bár a papi fizetés akkoriban igen kevés volt, de a templom előtt levő koldus mellett sose ment el alamizsna nélkül. Persze, abban az időben sokkal kevesebb koldus, ill. kéregető volt, mint manapság, és a koldulást nem iparszerűen űzték.

Elsőáldozás -1956 (képek forrása: fortepan.hu)

A környékünkön lakott még *Gunda főtisztelendő esperes úr* a Gébics utca elején. Állítólag ő parlamenti képviselő is volt a Barankovics pártban. Néha előfordult, hogy *Kis Feri bácsi*, a sekrestyés megkért, hogy menjek el hozzá a Gébics utcába, mert betegség vagy egyéb (!) ok miatt hiányzott a miséző pap ünnep- vagy vasárnap. Ilyen többször előfordult és sikerrel járt általában a küldetésem.

Hétköznap a reggeli mise után mentem az iskolába, szerencsére, a gimnázium is közel volt (Arany János Gimn.), de vasár- és ünnepnap egész délelőtt a templomban vagy a sekrestyében voltam *Kis Feri bácsi* szeretetteljes felügyelete mellett. Legtöbbször én ministráltam végig a vasárnapi négy vagy öt szentmisét, ha kellett, akkor még a mellékoltárnál is ministráltam, mert ott is volt gyakran szentmise. Éveken keresztül egyedül ministráltam. Figyeltem a sekrestyében a beszélgetésekre a misék között. *Jurassa kántor* sokszor bejött, s emlékszem arra, hogy a szovjet katonák viselkedését a családja megszenvedte, s számomra érdekes történelmi és politikai beszélgetéseket tartott.

Nagyon becsültem őt is.

Hallgattam *Szelényi plébános urat*, aki elmondta, hogy Mindszenty a Felvidékről kiűzött magyarokért több napon át kenyéren és vízen böjtölt. Nagy tisztelet övezte *Vajda főtisztelendő urat* is. Igen érdekesnek találtam *Raab főtisztelendő urat*, aki hihetetlen dinamizmusával és energiájával tűnt ki. A papok kerülték a politikát, nagyon óvatosak voltak. Egyszer, egy közelben lakó szerzetespaphoz elküldtek, hogy jöjjön helyettesíteni valakit, de hosszas kopogás után alig mert kijönni, annyira félt.

A politikai enyhülés idején 1953-1954-ben a plébánián lakott *Zakar András* néhány hónapig. Még a szobájába is behívott és kölcsönadta nekem Franz Werfel: *Bernadette* című regényét, de mire elolvastam, őt már elhelyezték máshová. Nem politizált velem, de kifejtette, hogy szerinte gróf Teleki Pál miniszterelnök nem lett

öngyilkos, a németek ölték meg. 1955- vagy 1956-ban *Dér plébános* hozott változást a plébánia életében, családokat látogatott, az elsőáldozás után finom reggelire hívta meg a gyerekeket, amin, mint ministráns, én is ott voltam. Karácsonykor a szegényeknek csomagokat osztott, és még a ministránsok közül a szorgalmasabbaknak is jutott.

Ekkorra már több fiú jött ministrálni. Közülük kiemelném *Kelényi Tibort*, aki jezsuita lett és összebarátkoztam *Papp Endrével*, aki elmondta, hogy a bátyját az egyik kirakatper során kivégezték. Ő végül ügyvéd lett, s az MDF kerületi képviselője is volt. Ekkoriban jött ministrálni *Takács Laci* és *Löffler Tibor* is. Az utóbbi megszervezte az egyre gyarapodó ministráns gárdát, s így minden misére volt egykét ministráns. Velünk ministráltak a *Frivaldszky testvérek* is.

1957 szeptemberében engem felvettek a Szegedi Egyetem Bölcsészettudományi Karára, s emiatt kapcsolatom a plébániával ekkortól megszakadt. Az egyetem elvégzése után Siófokra kerültem gimnáziumi tanárnak. 1969-ben megnősültem, *Terebessy főtisztelendő* úr tartotta a jegyesoktatást és az esküvőt. Két fiam itt kereszteltettem meg 1970-ben és 1973-ban.

Jelenleg Siófokon élek feleséggel és időnként keresem fel azt a templomot, ahol 7 éven keresztül mindennap ministráltam.

Dr. Gálffy Sándor

Medjugorje

Az imádság iskolája

A hely, ahol 60 000 ember 60 országból egy kis városba tömörül, mégis BÉKE van.

A hely, ami megtanít arra, hogyha a halálnak völgyében járunk is, nem kell félnünk semmitől, mert velünk van az Isten. Az imádságban, egymásban, egy tanúságtételben, egy találkozásban, egy beszélgetésben, egy kedves felajánlásban, egy mosolyban, egy érintésben, a tűző napsütésben, a tömegben, a sorban állásban, egy fárasztó sétában, egy kis kellemes fuvallatban, ami az arcunkat éri... Minden azt sugallja: SOHASEM VAGY EGYEDÜL!

A hely, ami rávilágít arra, hogy milyen csodálatos dolog az imádság. Amikor mindenki rózsafüzérrel a kezében a saját nyelvén mondja ugyanazt, amikor a világ minden tájáról énekelve dicsérik az Istent, amikor mások imádkoznak egymásért vagy magukért, amikor valaki érted imádkozik, és amikor valaki megkér, hogy imádkozz érte...

A hely, ami ráébresztett, hogy a legkomorabb viharban a sötét felhőkön is átszűrődnek a Nap arany sugarai.

A hely, ami megmutatta, hogy a világban mennyi emberség és segítőkészség van, arra tanítva, hogy bátran tartsam a kezem másoknak, a felém nyúlókba pedig kapaszkodjak.

A hely, ahol új, életre szóló barátságokat kötöttem.

A hely, ami kibillentett a komfortzónámból.

A hely, ami felkavart és elindított egy úton Isten felé.

A hely, ahol megtapasztaltam a Szűzanya jelenlétét.

A hely, ahol rájöttem, hogy ha éppen nincs minden rendben, majd az Isten gondoskodik mindenről, amire szükségem van.

A hely, ahová még sokszor el kell jönnöm, mert mindig lesz hova fejlődnöm az imádságban.

Deo gratias!

Rék@

Táboroztak a cserkészek

Idei cserkésztáborunkat ismét Pest megye legészakibb falva mellett Tésán, az Ipoly partján tartottuk. Három korosztály is részt vett a táborban, kiscserkészek, cserkészek és a kószáék. A nagyok idén is mozgó táborban vettek részt, kenuval eveztek le Szobtól Vácig, majd vissza, közben a parton és a szigeteken vertek sátrat, később pedig csatlakoztak a többiekhez.

Közben a cserkészek a megszokott állótáborba kezdték szervezni az életüket, az idei újjá-tásként a meleg ételt is őrileg főzték! Napközben, amikor a kánikula miatt mozdulni sem lehetett, az Ipolyban fürödtünk, majd amikor az idő engedte többnapos portyára mentünk a környéken.

A kicsik az előző évekkkel ellentétben nem külön táborba mentek, hanem idén végre lejö-hettek a közös csapattáborba és ők is az erdőben, sátrakban aludtak, bár saját altáborot formáltak. Ugyan pár nappal később érkeztek, mint a nagyobbak, de végig maradtak és nagyon élvezték a szabadságot, amit az erdő nyújtott! A kisvasútra sajnos nem jutottunk fel, ugyanis a kirándulás napján nem járt.

Mindent összevetve idén is egy remek táborban vettünk részt, ahol a korosztályonkénti nevelési célokat is meg tudtuk valósítani.

*Dr. Kempler M. Soma csst.
cspk*

Itt van az ősz, itt van újra

A közösségi ház átadása után július közepén találkoztunk és töltöttünk együtt egy hétvégét a Gitáros Együttes már-már hagyományosnak mondható balatonszemesi nyári táborában. Aktív pihenéssel telt a hétvége: fürdés mellett sokat röpiztünk, bográcsoltunk, lángosoltunk, valamint vasárnap a helyi szentmisén, a bagolyvári kápolnában segítettünk be a zenei szolgálatba. Ezt követően szeptember első hétvégéjén nyárbúcsúztató programként számháborúzni mentünk fel a Normafára. A hűvösebb idő ellenére is kiélezett, izgalmas csatákat vívtunk egymással – a végén pedig egy forró teával melegítettük fel magunkat.

Bár az idő még helyenként nyári, szeptembertől mi is visszatérünk a jól megszokott helyünkre. Vasárnaponként 19 órától újra lesz ifjúsági gitáros szentmise.

Az új tanév új lehetőségeket nyújt számunkra! Buzdítanánk minden zenélni szerető fiatalot, aki hangszerjátékával vagy énektudásával szolgálni szeretné az Urat, és szeretne egy fiatalos, lendületes közösséghez tartozni, bátran csatlakozzon hozzánk! Jelentkezni lehet szerdánként 20 órától a próba ideje alatt a plébánia nagytermében, vagy vasárnaponként a szentmisét követően.

Hernády Balázs

Schola-tábor 2017

Első ránézésre ez a tábor sem különbözött a többitől. Szállásunk a már jól ismert és nagyon kedvelt Pélifyöld-szentkeresztben volt, a tábor lakói családokba rendeződtek, énekpróbákból sem volt hiány, a mindennapjainknak keretet adó laudes és completorium sem maradt el, a szokásos kézműveskedések és játékok is mind megvoltak, sok-sok finom falatban volt részünk, és megint kedves, mosolygós arcokkal találkozhattunk. Mint mindig.

De az idei egy nagyon különleges alkalom volt, hiszen Tünde néni sajnos nem jöhetett velünk. Az elején még úgy tűnt, hogy csak döcögősen fog menni a tábor, de az életmentő telefonos segítségek, közösségünk összetartó erejének és Bartal Péter vezetésének hála, sokak közreműködésével megoldottunk minden feladatot.

És az eredmény:

5 csodálatosan eltöltött nap egy csodás helyen. 4 nagy család, akik idén 4 zsolnártónus neveit viselték. Mindenki jól megtanulta a sajátját, és annak szellemében utolsó este előadást mutatott be a többieknek hatalmas sikerrel, amiért természetesen egy kis ehető jutalom is járt. A kis színházi bemutatók után a táborútnél énekeltük el esti imánkat, a completoriumot. Az énekpróbákon kicsik, közepesek és nagyok részéről is megkezdődött a készülődés az őszi Kodály-hangversenyünkre. Újdonság volt az is, hogy a scholánkat szeptember óta a helyes légzésre és hangképzésre tanító Hantos Andrea énektanárnő is velünk tartott, a bátor jelentkezőknek egyéni leckéket

adott. Jó volt látni, ahogy a félénken induló jelöltek 30 perc elteltével fülig érő mosollyal kérdezték, hogy lehet-e menni még egyszer... Pénteken még egy vendégünk is volt, Pákozdi István atya, aki délelőtt a gyerekeknek, délután pedig a felnőtteknek tartott előadást, majd a nap végén szentmisét mutatott be nekünk. Vasárnap meglátogattuk volt káplánunkat, Laci atyát Nyergesújfalun, ahol az ottani szentmisén végeztünk szolgálatot, és rövid koncerten mutattuk meg – magunknak is – a táborban tanultakat.

Köszönöm szépen az együttlétet, jövőre ugyanitt!

Rék@

Ministránstáborok 2017

Kollégiumunk idei ministránstáborát a mögöttünk hagyott évek hagyományával szakítva nem egy plébánián, vagy egy zárandokszálláson töltötte, hanem egy hegymagasi nyaralóban, amelyet közösségünk egyik kiemelkedő tagjának családja ajánlott fel, nekik ezúton is köszönjük a lehetőséget. A tábor július 11- 15. között rendeztük, és az első 3 napban gyakran látogattuk a szigligeti strandot, amelyet kerékpárral közelítettünk meg. Itt a fürdés mellett röplabdáztunk, strandfociztunk, és egy vízibiciklit is béreltünk. A tábor második felében már nem volt túl nagy meleg, ezért kissé aktívabb programok kerültek sorra, mint például a Szent György-hegy megmászása, ahonnan nagyszerű panoráma tárult szemünk elé. Météztünk is, de természetesen a nyaraló kínálta kényelem kihasználására is volt elég időnk. Az egyik reggel szentmisén is részt vettünk, amelyet egy kicsi, de annál szebb, a szőlőhegyen felépített kápolnában tartott nekünk egy helyi atya. Esténként a mindig ízletes vacsora után rendszerint filmnézéssel zártuk a napot. Az utolsó nap betekertünk a közeli Tapolcára, ahol egy pizzériában fogyasztottuk el utolsó közös ebédünket, majd vonatra szálltunk, és meglehetősen hosszú zötykölődés után érkezünk meg a Déli pályaudvarra. Ebben a táborban a jó hangulaton kívül annak is örülhettünk, hogy 13-an töltöttünk együtt néhány napot, és ez a létszám ennyi eltöltött év után elég vastagnak számít.

Ezzel azonban még nem értek véget közös kalandjaink a nyáron, hiszen kollégiumi táborunk után bő egy hónappal, augusztus 18-án kezdődött plébániánk ministránsainak két évente megrendezésre kerülő közös tábora, ahol szintén képviseltettük magunkat. A helyszín idén a Nógrád megyei Patak volt, azon belül pedig a plébánia, ahol kényelmes szobákban szállásoltak el minket. Az itt eltöltött két nap alatt sokat játszottunk közösen, strandoltunk, és különböző korosztályokból összeállított csapatokban versenyeztünk. Az egyébként is fergeteges hangulat a második este érte el a tetőpontját, amikor kisebb előadásokkal neveltettük meg egymást és a vezetőkből álló zsűrit. A tábor alatt kollégiumi közösségeink is tovább erősödtek, de ugyanez elmondható a közösség egészéről is, noha a csapat egyes tagjai között elég komoly korkülönbségek is adódtak. Mivel táborunk utolsó napja augusztus 20-ára esett, ezt a napot egy szent-

misével nyitottuk, majd egy délelőtti játék után a Bazilikába induló helyi zárandokok buszával érkezünk vissza Budapestre, ahol megannyi élménnyel gazdagodva váltunk el egymástól.

Juhász Bálint

Mit szeret leginkább az újságban? Azt, hogy van!

A nagybőjti számban kérdőívet tettünk közzé, hogy megismerjük jobban az olvasók véleményét, igényeit. Összesen 64 darab kitöltött kérdőívet kaptunk vissza, ez a szám, ha a példányszámot tekintjük, nem túl magas érték, viszont, ha azt vesszük, hogy egy-egy lapszámot átlagosan ketten-hárman olvasnak, akkor már többek véleményét tükrözi. Legfiatalabb válaszadónk 19 éves volt, a legidősebb pedig 92 esztendő.

A válaszok alapján látható, hogy a nagy többség a teljes újságot el szokta olvasni, néhányan voltak, akik csak egy-egy részt jelöltek meg. Külön örömmel tölt el egyik olvasónk jelzése, hogy ő maga készít archívumot, a kezdetektől valamennyi lap megvan a gyűjteményében! Bár a plébánia is őrzi a megjelent példányokat, ez az archívum is nagy értéket jelent számunkra.

Köszönjük a sok biztató, kedves szót, amit a „Mit szeret legjobban az újságban?” kérdésre válaszoltak. Ezek az elismerő szavak nyilvánvalóan az újság életének teljes időszakát érintik. Összefoglalóan, az újság értékének tartják, hogy rólunk szól, információt nyújt a plébánia életéről, a programokról, a közösségekről, lelki iránytűt ad. Kedveltsége fokmérőjének azt tekinthetjük, hogy a papíralapon megjelenő 800 példány két vasárnap alatt el is szokott fogyni.

Amit pedig kíváncsian vártunk: milyen ötleteket, javaslatokat adnak az újság további életére vonatkozóan? Nézzük ezeket felsorolásszerűen, rögtön válaszolva is a felvetésekre!

- Gyakoribb megjelenést igényelnének sokan, akár kisebb terjedelemben is – sajnos, erre nem tudunk biztató választ adni, jelenleg nincsen kapacitásunk az újság sűrűbb megjelentetésére. Megoldás lehet, amit egyik válaszadó felvetett: a plébániai honlap gyakoribb frissítése, élővé tétele. Javasoljuk továbbá a plébánia honlapján keresztül a levelezőlistára való feliratkozást, amelyen keresztül a Heti Hírlevélből lehet értesülni az aktuális eseményekről.
- Legyen az újságban több kulturális rész, könyv-, zene-, filmajánló – nem vetjük el a javaslatot, időről-időre be fog kerülni ilyen témájú írás is., melyeket várjuk kedves olvasóinktól.
- Rövidebb írások, láthatóbb képek – figyelembe vesszük, átgondoljuk. Valóban az utóbbi időben gyakorlattá vált az egy téma – egy oldal szerkesztési mód, és ilyenkor a képek óhatatlanul kisebb méretben férnek el.
- Érdekesebb cikkek közzélése a Magyar Kurírból és a keresztény sajtóból, legyen több lelki olvasmány és vers is – terjedelmi okokból nem tudunk rá vállalkozni, de a figyelmet majd igyekszünk egyes cikkekre fölhívni, ahogy ezt a mostani szám Krónika rovatában is tesszük. Mások szerint meg éppen a lelki olvasmányok nem illenek a lap informatív jellegéhez...
- Szóaltassuk meg az újságban gyakrabban Márton atyát – magunk is azon vagyunk.
- Jó lenne, ha idősebb testvéreink mesélnének a régi időről, a plébánia akkori életéről – feltétlenül, ez a téma az utóbbi időben valóban kevesebb teret kapott, ahogy fogyatkozott a hívek mesélő kedve is. Szívesen fel is keressük azokat, akik vállalkoznak emlékeik hosszabb-rövidebb elmondására.
- Liturgiai ismeretek bővítése, jeles napok szokásainak leírása, családok bemutatása, művészettörténeti írások – igyekszünk visszahozni ezeket régi szerzőink közreműködésével, eseti jelleggel.
- Mindig színes címlappal jelenjen meg az újság – szívünk szerint így tennénk, azonban nyomdatechnikai okból egy teljes ívnek (4 oldalnak) kell színesnek lennie, ennek pedig már anyagi vonzata van. Jelezzük azonban, hogy a plébánia honlapjának (www.felsokrisztina.net) AR(T)hívum menüpontjában valamennyi lapszám színesben látható.
- Embertől emberig tartalom, nem megrendelt beszámoló (egyik vélemény), Az írások az „ugye, milyen jól sikerült”-élményről szólnak. Nincs vita, párbeszéd rovat (másik vélemény) - A lap húszéves, folyamatos megjelenése során eljutottunk oda, hogy népszerű és megtiszteltetés az újságba írni, szerzőink már kérés nélkül is teszik, fiataljaink közül is egyre többen vállalkoznak rá. Ami beszámoló a lapban megjelenik, azok a valóságban megtörtént eseményeket mutatják be, abban a hangulatban és örömben vagy nehézségben, ahogyan az zajlott. Az újság negyedévenkénti megjelenése miatt a vita, párbeszéd rovat elevensége nehézkessé válna, a hozzászólások aktualitásukat vesztenék. Mindezzel együtt teret adunk
- Rejtvény, viccek – próbálkozunk vele. Apróhirdetések – ezt még átgondoljuk.

Köszönjük mindenkinek értékes, továbbgondolásra érdemes válaszait. Amely észrevételekre itt nem tértünk ki, természetesen, azokat sem hagyjuk figyelmen kívül. Újabb javaslataikat és észrevételeiket folyamatosan várjuk az ujstag@felsokrisztina.net e-mail címre, illetve papíron a sekrestyébe beadva.

Lukács Krisztina

Az Egyház új tagjai:

Hamvas Léna Angéla
 Mester Angéla
 Kovács Vince Fülöp
 Gönczi Balázs
 Pozsonyi Dénes
 Bevi Odett Eliza
 Pozsonyi Zente József
 Dénes Hunor István
 Balogh Bercel Bertalan
 Bira Márton
 Oberna Flóra
 Eger István
 Csury Sebestyén Ottó
 Csury Noémi Kinga
 Cicul-Kucera Lili
 Stefán Nádja Mária

Anyakönyv
2017. szeptember

Házasságot kötöttek

Borosnyay Márk - Nagy Alexandra
 Virág Ádám Péter – Kárpáti Petra
 Jóvér Ákos Kálmán – Bellák Hedvig
 Béres Zoltán – Molnár Katalin

Akiktől búcsúzunk:

Dr. Kiss Endréné (95)
 Néher Jánosné (90)
 Ruskó Kálmán (81)
 Thorday Lajosné (91)
 Krausz János Lászlóné (76)
 Nagy Sándorné (95)
 Buday Béláné (80)
 Petrovics Ferencné (82)
 Bajdik Józsefné (77)
 Soltész Lászlóné (94)
 Pintér Györgyi Erzsébet (77)
 Rupnik Károly (93)
 Jármay Pál (77)
 Máté Elemér Péter (74)
 Dr. Juhászné Kiss Ilona (85)
 Benkő József István (89)
 Holly Istvánné (78)
 Stampar Emília (92)
 ifj. Falvy Zoltán István (64)
 Bősze István (83)
 Halász Józsefné (92)
 Rajnai Józsefné (87)
 Székely Béláné (80)
 Winkler Szilveszterné (86)
 Német Józsefné (78)
 Steidl Ildikó (65)
 Vinkovics László (79)
 Vágó Vendelné (75)
 Juhász Irén (94)
 Császár János (78)
 Kreisz Ferencné (91)
 Dr. Szitó Balászné (86)
 Erki György (76)
 Anton Loránd (89)
 Fischer Péterné (70)
 Borzási Ferencné (75)
 Kaszap Dezső (87)

Szeptemberben a közösségi élet is újra indult egyházközségünkben. A következő közösségek hívják és várják szeretettel az új tagokat (ahol külön nem említjük a helyszínt, azok az összejövetel a plébánia földszinti termében vannak):

Templomunk énekkara szeretettel vár új tagokat. Jelentkezni a pénteki kóruspróbák alkalmával vagy a vasárnapi szolgálatok után lehet Tőkés Tünde karvezetőnél. A **gyerekek** kóruspróbája pénteken este 6-tól, a **fiatalok-felnőttek** próbája pénteken 7 órától kezdődik a plébánián.

A **gitáros együttes** szeretettel vár tagjai közé énekelni és zenélni szerető **fiatalokat** Jelentkezni lehet a vasárnap esti gitáros mise után vagy a próbák idején, szerda este 8 órától Hernády Balásznál.

A **Baba-Mama Klub** óvodás kor alatti **babákat és édesanyjukat**, valamint **kismamákat** is vár szeretettel minden héten, szerdán 10-12 óra között a plébánián.

A **Szent Teréz anya Ministráns Kollégium** szeretettel hívja és várja a **ministrálni vágyó 3. és 4. osztályos fiúkat és lányokat**. Jelentkezni lehet vasárnaponként a 9-es mise után, vagy hétfő esténként a 6-os mise után a dékánoknál, Hernády Sáránál és Kovács Leventénél.

A **Zsolozsma-kör** minden szerdán, az esti mise után vár **felnőtteket** bármely korosztályból a zsolozsma közös imádkozására és ennek az imaformának a mélyebb megismerésére. Az imádságra a plébánián gyűlnek össze.

A **Punctum Saliens ifjúsági imacsoport** hívja és várja azokat a **fiatalokat**, akik – az evangélium alapján - saját és egymás gondolataiból erőt merítve, szeretnék életüket minél inkább a Krisztus által számukra kijelölt úton járni. Az összejövetel pénteken, este 18,30-tól a plébánia emeleti hittantermében vannak.

*A Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja
 Megjelenik évente négyszer: adventre, nagyböjtre, Te Deumra és Veni Sanctéra*

XX. évfolyam, 4. szám 2017. VENI SANCTE

Szerkesztik: Lukács Krisztina, Muhi András, Hernády Balázs, Tózsér Ágnes, Máriáss Mihály

ujsag@felsokrisztina.net – www.felsokrisztina.net

*Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 100Ft. Kérjük a kedves híveket,
 amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.*